

Ånden, pinsen og hjertesproget

Det er først når det bliver pinse, det for alvor kan blive påske med en stemning som var det jul.

Troværdighed

Det er åndssvagt ikke at tro. Ånd og tro hænger sammen. Tro er slet ikke noget, som nogle tror det, man kan gå rundt med indeni sig som en slags evne eller ejendom. Tro er meget mere noget, der kommer og går. Tro er noget, der opstår i relation til noget andet eller én anden. Hin anden. Når jeg ser det eller den anden som troværdig. Dét kræver ånd.

Er der to er der tre

Ånden er det mellemværende. Det (kraftfelt), som er mellem os og som gør, at vi kan forbindes, kommunikere, komme i kontakt med hinanden, tro og når det går højt ligefrem elske hinanden. Hvor der er to er der tre. Hvor du og jeg mødes, og virkelig mødes (konnekter), er der altid en tredje tilstede: Ånden – sagt højt(ideligt): Helligånden – Guds gode ånd, som altid skaber liv og aldrig andet. Tro det eller lad være – når ånden er over mig, kan jeg slet ikke se det anderledes.

Det åndelige er det virkelige

Pinsen er svær at få styr på. Så drop det! Vær i det! Let it be! Pinsen, som er den tredje store kirkelige højtid i kirkeåret, højtiden hvor vi fejrer Helligånden, handler om det vi er i og som er i os og mellem os. Det åndelige, som ikke kan ses men helt sikkert mærkes. ”Der var en god stemning” = der herskede en god ånd. Og omvendt. Ånden liver op, lukker op og varmer op. Uden ånden (at ånde) gik jeg kold og døde.

Pinsen er påskeoplukkeren

Bevægelsen fra langfredag til påskemorgen, fra død til liv, fra dødningshem til de levendes land (DDS 321,4) med påskemorgens opstandelse som evangeliets glødende center (i stedet for hule tomrum) finder sted når det bliver pinse.

Påskemorgen med opstandelse og nyt liv bliver det først for alvor, når det bliver pinse. Når Ånden kommer over os og be-gejst-ring finder sted. Når ordet taler til os. Når hjertesproget, som er Guds eget modersmål, finder sted. Når hjerte taler til hjerte og det åbner sig for os. Som når kæmpestenen rulles fra graven og vi lukkes ud, eller rettere: ind i det nye liv.

Og at vi så oven i købet fejrer pinsen netop nu ved forsommertide, hvor det hele derude udfolder sig og eksploderer i et hav af grønt. Det er da godt ramt. Halleluja!

Levende ord og lettelse

”Det er med ord som med solstråler – jo mere de koncentrerer – jo dybere brænder de” (James Joyce). Brændt af bliver ingen af Guds Ord. Men vi bliver ved Åndens hjælp varmet op og får fuglevinger. ”Væbnet med disse / ordenes vinger / står jeg / parat til at svæve”, skrev i sin tid digteren Michael Strunge. Sådan står også vi med Helligånden flammende over og i os, med evangeliets gode ord som bærende kraft, så vi som Fugl Fønix kan lette – få del i hele den vidunderlige lettelse Guds Ånd giver os – hver især virkelig ånde lettet op og svæve (med begge ben på jorden) ind i sommeren, der nu ligger foran os.

Glædelig pinse!

Gudmund Rask Pedersen, sognepræst i Vær-Nebel, Horsens samt foredragsholder land og rige rundt!

denne side er printet fra www.grundtvig.dk